

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1105/07
27.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Љиљаном Јевтић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења тужене Војне поште 9808 Београд Уп-2 бр. 7-1 од 04.01.2007. године, у предмету престанка службе цивилног лица, у нејавној седници већа одржаној дана 27.09.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Војне поште 9808 Београд Уп-2 бр. 7-1 од 04.01.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 8080 Крагујевац Пов. бр. 7029-5 од 01.12.2006. године, а којим решењем, према образложењу оспореног решења, тужиоцу престаје служба у Војсци Србије дана 31.12.2006. године, по основу одредбе чл. 143. ст. 1. тач. 9. Закона о Војсци Југославије.

Тужилац тужбом побија законитост оспореног решења због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да радно место на које је био распоређен није укинато, нити је на истом смањен број извршилаца. Наводи да је решењем Војне поште 8080 Крагујевац од 1995. године примљен у радни однос на неодређено време, на радно место помоћни радник (чувар, стражар) у Одељењу обезбеђења. На том радном месту је остао све док му није дат отказ из разлога наведених у оспореном решењу. Из наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да тужба није благовремено поднета, јер се из доставнице која се налази у списима види да је тужилац оспорено решење примио дана 15.01.2007. године, а да је тужбу Врховном суду Србије поднео дана 16.02.2007. године. Из наведених разлога предлаже да суд тужбу одбаци као неблаговремену.

Тужени орган није доставио списе предмета, ни после две ургенције суда, већ је само доставио одговор на тужбу, па је Врховни суд Србије, на основу одредбе чл. 31. ст. 3. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио о тужби без списка предмета.

По оцени навода тужбе, образложења оспореног решења, доказа достављених уз тужбу, као и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба благовремена и основана.

Из пријемног печата, који је утиснут на тужби, види се да је тужба достављена Врховном суду Србије, преко поште, препоручено, на рецепис број 2147434, дана 13.02.2007. године. Стога је тужба поднета у року прописаном чл. 22. Закона о управним споровима од дана достављања тужиоцу оспореног решења, 15.01.2007. године, и да је неоснован навод туженог органа из одговора на тужбу, да је тужба неблаговремено поднета.

Према образложењу оспореног решења, првостепеним решењем од 01.12.2006. године је правилно одлучено да, применом одредбе чл. 143. ст. 1. тач. 9. Закона о ВЈ, тужиоцу престаје служба у Војсци Србије дана 31.12.2006. године, обзиром да је у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења утврђено да је укинато радно место на које је тужилац био распоређен, укинато. Имајући у виду да је наводима тужбе оспорена правилност чињеничног стања утврђеног у проведеном поступку, које је од значаја у овој управној ствари, а да се у недостатку списка предмета не може са сигурношћу проверити да ли је решење другостепеног управног органа на закону засновано, нити оценити правилност чињеничних закључака туженог изнетих у оспореном решењу, суд је тужбу уважио и одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 27.09.2007.године, У. 1105/07

Записничар Председник већа-судија

Љиљана Јевтић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК